

Hol is vagy otthon?

1Mózes 13,5-18.

Bevezetés

Ábrahám történetének ezt az epizódját olvasva, eszembe jutottak Jézus Krisztus szavai, akit egyszer egy férfi keresett fel azért, hogy az Úr vegye rá a testvérét arra, hogy ossza meg vele az örökségüket. Jézus akkor egy példázattal válaszolt, ami egy gazdag emberrel szólt, akinek földjei bőséges termést hoztak. A gazdag ember mindennel számolt, csak Istennel nem! Csak a saját javait látta, és nem gondolt azzal, mint ahogyan sokan nem gondolnak ezzel, hogy nem a pénz, hanem Isten tartja kezében az ember életet. Jézus így minősítette ennek az embernek az életét: *Így jár az, aki csak magának gyűjt kincseket, és nem Isten mértéke szerint gazdag!*

Szárnyunk szegetten

A XX. században élt egy *Abraham Maslow* nevű pszichológus, aki azt kutatta, mi az, ami hajt, mozgat és előre visz egy embert az életében. Kutatásai során arra a következtetésre jutott, hogy minden embert elsősorban az alapvető szükségletei határozzák meg, úgymint az éhség, a szomjúság, az alvásigény, a szexualitás és az időjárás-hatásai. A végsőkéig lecsupaszítva tehát az ember nem több, mint ösztönlény, akit a lét- és fajfenntartás visz előre, tart életben.

De valóban ennyi lenne csupán az ember? Ezek a kétségtelenül szükséges, mégis végtelenül egyszerű dolgok űznek és hajtanak bennünket előre? Ezek a dolgok, amelyek a zsigereinkben vannak, felülírnak mindig és mindenkor mindent? Amíg gyermekek vagyunk, egyértelmű, hogy ezek motiválnak bennünket: az éhség, a szomjúság, az alvásigény, a saját biztonságunk, kényelmünk, egyedül az, hogy jól érezzük magunkat a bőrünkben. De a felnőtté válás nem arról szól, hogy képessé válunk arra, hogy valami magasabb rendű cél mozgasson bennünket, mint csupán ezek?

Most hallgassunk meg egy verset, ami ugyan nem napjainkban íródott, mégis tökéletesen leírja napjaink emberének legnagyobb tragédiáját! (*Kosztolányi: Boldog, szomorú dal*)

Mi a mi legnagyobb tragédiánk? Porig égünk sok mindenért az életünkben, de nem találunk rá a kincsre, amire vágyunk. A végletekig lecsupaszodtunk és vergődünk szárnyaszegetten, mint akik repülni szeretnének, még látjuk az eget, de már nem tudunk repülni. Mert ugyan *ittthon vagyunk e világban, de már nem vagyunk otthon az égben.* Vagy ahogyan Jézus mondta: *hiába gyűjtünk kincseket a magunk örömére, Isten mértéke szerint mégis csak koldusként hagyjuk itt ezt a világot.*

Lót

De kanyarodjunk vissza mai történetünkhöz! Lót az az ember, aki ízig-vérig mai, úgy választ, úgy dönt, hogy saját érdekeit nézi. Arra hagyatkozik, amit jónak lát, és nem törődik azzal, amit nem láthat. Döntésében nem „akadályozzák” olyan haszontalanságok, mint Isten személye, az ő ígérete, az ő áldása. Egyedül csak is az számít, hogy pillanatnyilag mi hozza őt előnyösebb helyzetbe. Lót tökéletes példája – és még mondja valaki, hogy a Biblia idejét múlt (!) – korunk emberének, aki mindenben képes túllépni, ha azzal előnyösebb helyzetbe kerülhet.

2 | Hol is vagy otthon? – 1Mózes 13,5-18.

Tegnap a feleségem mesélte, hogy az apukája szülei, amikor az apósom katona volt, levelet kaptak a honvédségtől, amelyben megköszönték nekik, hogy milyen nagyszerűen nevelték a fiukat, és ezért hálás lehet nekik az egész társadalom. Ma egy ilyen levelet nem ír senki, mert körbe röhögnék érte. Mert senki sem gondol arra, hogy a gyermekét a közösségnek is neveli – ha neveli egyáltalán. A legtöbb szülő csak rászabadítja a neveletlen gyereket a társadalomra. Ő megszülte, etette, ruházta, azt gondolja ennyi a felelőssége, mások meg szenvedjék.

Persze bizonyára Lót is hitt. Ő is részese volt az áldásnak, hiszen azt olvassuk, hogy anyagilag ő is profitált abból, hogy Ábrahám mellett volt. De a lelkiek, a fentiek csak addig motiválták, amíg nem látta, hogy a Jordán völgye olyan, mint a jól öntözött kert. Ez az információ rögtön másodlagossá tette a számára az égieket. Elő lehet azt venni majd akkor is, amikor már ott vándorolhat a dús legelőkön és megoldotta a saját és övéi a létfenntartásának minden szükségét, boldog jövődőt biztosítva önmagának és a hozzátartozóknak.

Mennyire elgondolkodtató az, amit egy barátom írt Lóttal kapcsolatban: *Vajon véletlen lenne, hogy Lót ugyanúgy kelet felé indul el, mint annak idején Ádám (3,24), utána pedig Kain (4,16), és azok is, akik a Babel tornyát építették (11,2)? Nem hiszem. ... a kelet felé való földrajzi út folyton az Édentől való távolodást szimbolizálja, spirituális értelemben is. Amikor Lót úgy döntött, hogy kelet felé indul, és Sodomában telepszik le, lelki szempontból is lefelé indult. Azt nézte, ami a szeme előtt volt, és a gonosz városban kötött ki. Az elbeszélő már itt jelzi számunkra, hogy Lót választásának szomorú következményei lesznek. Lót az az ember volt, aki magának gyűjtött kincseket. Tökéletes előképe ő minden olyan embernek, aki kihagyja az életéből és a döntéseiből Istent, azután porig ég, de nem találja meg azt a kincset, amit keresett. Lót az az ember volt, aki otthon volt e világban, de már nem volt otthon az égben.*

Ábrahám

Lót választása után Ábrahámnak – emberileg nézve legalábbis – nem maradt más, mint a rosszabbik rész: a puszta. A puszta: a szegényesebb és kopárabb legelőkkal, a bizonytalanabb megélhetéssel, a maga minden kényelmetlenségével. A rögzösből a maga összes kihívásával. A látszólag rosszabbik rész a Jordán melléki bő legelőkhöz képest. **Lót választásával nem az volt az alapvető probléma,** hogy a jobbik részt választotta, hanem az, hogy Istennel nem számolva döntött. Ábrahám azzal, hogy dél felé indult el, de az égtáj itt csak jelképes(!), Isten felé tesz lépéseket, ahogyan egy igehirdetésben olvastam: *jellemző, hogy ugyanazok az események, amelyek következtében a Lótok kihullanak a rostán, ugyanazok az események az Ábrahámokat, az igazán hívő embereket még beljebb viszik a kegyelem megtapasztalásában, előbbre segítik a hit útján.* (Joó Sándor) Mert döntéseink azon mértéknek meg, hogy az ítélethez vagy ígérethez, az ítélethez vagy az áldásokhoz visznek-e közelebb bennünket. Istenhez közelebb vagy Tőle távolabb visznek-e a választásaink.

Ábrahám választása a kevesek választása. Azoké, akik elhiszik, hogy Isten kimondott ígéretei biztosabbak, mint e világ gazdasági törvényszerűségei. Hogyan akarsz gazdag lenni? Önmagad mértéke szerint, vagy Isten mértéke szerint? A kettő kizárja egymást! Ne feledd: **Isten Királyságával és azzal törődjétek, amit Isten igazságossága kíván – erre törekedjétek mindenek előtt! Isten pedig majd törődik azzal, amire szükségetek van.**